

РЕШЕНИЕ

№ 1764

гр. София, 14.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 15.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **9548** по описа за **2012** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция за национален строителен контрол - С., чрез процесуалния представител юрк. И. срещу решение от 08.08.2012 г., постановено от Софийски районен съд, НК, 111 състав по нахд № 22647/2011 г. Със съдебното решение е отменено наказателно постановление № СО-510-5-37-ДНСК-749/01.11.2011г., издадено от зам. началника на ДНСК, с което на Я. Д. Л. е наложено административно наказание глоба в размер на 2 000 лв. на основание чл. 232, ал. 2 от ЗУТ.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Оспорен е изводът на районния съд за допуснати в хода на административно-наказателното производство нарушения. Искане се от съда да отмени решението и да потвърди наказателното постановление.

Ответната страна - Я. Д. Л., не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Не е налице посоченото в жалбата касационно основание. Районният съд правилно е установил фактическата обстановка, същата кореспондира със събраните по делото доказателства и не е спорна между страните.

Правилни и законосъобразни са изводите на районния съд, че както в АУАН, така и в НП не са посочени ясно и конкретно обстоятелствата, при които е извършено нарушението, поради неизяснената в хода на административно-наказателното производство фактическа обстановка. Не е посочена датата на извършването на нарушението – датата на която е изграден незаконния строеж, както и конкретните обстоятелства при които е извършено нарушението. На следващо място, както в АУАН, така и в НП не са посочени основанията за ангажиране на административно-наказателната отговорност на Я. Л., която както обосновано е посочил районният съд е била собственик на процесния имот в периода м.03.2010 г. – м.03.2011 г., а разрешението за строеж на процесната ограда е издадено на 12.11.2004 г. на [фирма]. След като в хода на административно-наказателното производство не е установена и посочена датата, на която е извършено нарушението, то в случая не би могъл да бъде установен по несъмнен начин и извършителят на нарушението. В НП е посочено, че наказаното лице е допуснало изграждането на строеж „плътна ограда” през периода 22.03.2010 г. – 07.03.2011 г. в отклонение от издаденото разрешение за строеж, но в подкрепа на това твърдение не са изложени каквито и да е мотиви и не са събрани доказателства, че строежът е изграден именно през този период от време. Неспазването на чл. чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН е винаги съществено нарушение в административно-наказателното производство, защото води до ограничаване правото на защита на административно-наказаното лице и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното НП. Съдът в производството по обжалване на наказателните постановления по реда на чл. 59-63 ЗАНН следва да установи съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение и съответно съпоставянето на фактически установеното действие или бездействие на жалбоподателя със съответната законова норма, регламентираща същото като административно нарушение. Установяването в хода на съдебното производство на съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение предпоставя индивидуализацията на съответното административно нарушение съобразно всички изисквания на чл. 57 ЗАНН, което в настоящия случай не е направено. Отделно от това, непосочването на дата на извършване на нарушението пречи да се определи началният момент, от който започват за текат сроковете по чл. 34 ЗАНН и абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София- град, IV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.08.2012 г., постановено от Софийски районен съд, НК, 111 състав по нахд № 22647/2011 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.